

Resumé

Cílem diplomové práce bylo zaměřit se na eucharistickou úctu mimo mši svatou v učení pokoncilního magisteria a na to, jaká je následná praxe eucharistické adorace. Diplomovou práci jsem rozdělil do tří hlavních kapitol.

V první kapitole jsem nejprve krátce shrnul používání pojmu *fons et culmen* v koncilních dokumentech a poukázal jsem na vztah eucharistie s Nejsvětější Trojicí. Druhý vatikánský koncil vyzdvihl slavení eucharistie, které je pramenem křesťanského života a jeho cílem, ke kterému směřuje činnost církve. Slavení eucharistie je tedy počátkem i cílem eucharistické úcty. Proto jsem nejprve nastínil pojetí eucharistie jako díkůvzdání a chvály, oběti, památky a jako hostiny. Tyto aspekty eucharistie se také odrážejí ve spiritualitě eucharistické adorace. Ke konci první kapitoly jsem ještě připojil podkapitolu o přítomnosti Krista v eucharistii. V eucharistii je přítomen Kristus, Bůh i člověk, a proto se eucharistii prokazuje náležitá úcta.

Ve druhé kapitole nejprve předkládám shrnutí historického vývoje eucharistické úcty až do Druhého vatikánského koncilu. Poté jsem se zaměřil na koncilní a pokoncilní dokumenty magisteria, věnující se tématice eucharistické úcty. Tyto dokumenty zdůrazňují sepětí eucharistické adorace se slavením eucharistie. Eucharistická úcta prodlužuje sjednocení s Kristem, prohlubuje a připravuje na slavení eucharistie tím, že v člověku posiluje postoj vděčnosti, nabízí prostor ke ztišení, naslouchání Božímu slovu a k růstu víry. Disponuje nás ke slavení eucharistie, protože v nás rozmnožuje touhu po přijetí Božího slova i Kristova těla. Eucharistická úcta napomáhá ke sjednocení věřícího s Kristem a k následování jeho příkladu obětování sebe samého. Na tuto část navazuje pojednání o různých způsobech eucharistické úcty a jejich kritériích. Adorace by měla být zaměřena ke Kristu. V adoraci se posiluje láska k církvi a odpovědnost za ni. Adorace má jak komunitně-církevní dimenzi, tak osobní rozměr. Oba dva rozměry – společný i osobní – se vzájemně propojují. Adorace tak přispívá k růstu celého společenství i duchovního života jeho členů.

Třetí kapitola je věnována spiritualitě adorace. Adorace je setkání s živým Bohem, proto nemůže být uzavřena pouze do jedné formy, měla by se prožívat různými způsoby. Eucharistická adorace je ze své podstaty zaměřena ke Kristu, kontemplaci Krista, jeho tajemství a sjednocení s ním. K tomuto cíli napomáhá naslouchání Božího slova, ztišení, různé postoje těla či zpěv a hudba. Jak slavení eucharistie, tak také eucharistická adorace obsahuje postoj klanění, modlitbu velebení, díků, chval a proseb. Eucharistie je školou bratrské lásky a nového života, proto její kontempace pomáhá člověku vnést postoje Krista do svého života a podporuje obrácení člověka k Bohu i aktivní vztah k bližnímu.